

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 4.
Huhtikuu

TOIMITTAJAT:
JOHN SUNDBERG HUUGO NYBERG
Vastaava. Toim. sihteeri.
Johanneksentie 4.
puh. 81 54.

28:s vuosik. 1923.

— Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 10 mk. koko vuodelta. —

Kuuromykkäin matkapappien toiminta Tanskassa.

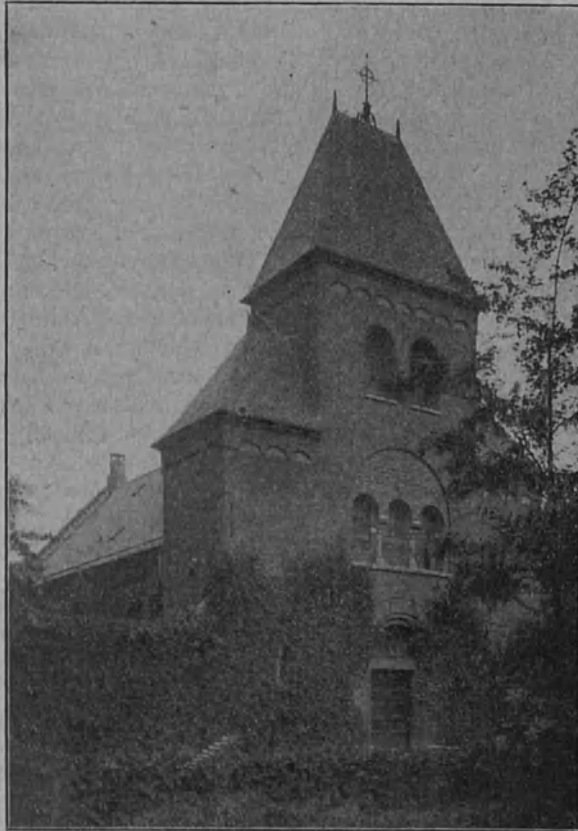
Lehtemme viime numerossa kertoi past. K. Svendsen Norjan k.m. matkapappien toimesta. Nyt julkaisemme past. Joh. Jörgensenin kertomuksen Tanskan k.m. matkapappien työstä.

Tanskan ensimmäinen k.m. koulu perustettiin v. 1807. Vuonna 1900 saivat Tanskan k.m. mykät ensimmäisen oman matkapapin. Ihmetellä täytyy, että vasta 100 vuoden perästä huomattiin kuuromykkäin tarvitsevan myöskin omat sielunhoitajansa eli pappinsa. Hyvä oli, että kuuromykkäinkoulussa opetettiin oppilaille uskontoa niin paljon, että heidät voitiin päästää H. ehtoolliselle. Mutta sitten — saisivatko he olla ilman sielunhoitoa läpi koko elämänsä? He eivät voineet kuulla jumalansanan saarnaa kirkossa. Eivätkä he osanneet oikein lukeakaan jumalansanaa kotonaan sentähden, että Raamatun ja hartauskirjojen kieli on niin vaikeaa, etteivät k.m. sitä ymmärrä. Kuulevain papit eivät myöskään osanneet hoitaa k.m. sieluja kun he eivät osanneet puhua heidän kanssaan. Ystävällisen pään nyökkäyksen saivat kuuromykät papeilta silloin tällöin, siinä kaikki. Selvää on, että k.m. sielunhoitoon tarvitaan erikoisia, sopivia pappeja. Mutta kuitenkin kului noin pitkä aika ennenkuin tämä huomattiin. Norjan k.m. saivat omat pappinsa muutamia vuosia aikaisemmin.

V. 1900 perustettiin siis Köpenhaminaan „kuuro-

mykkäin seurakunta“ ja sen papin velvollisuutena oli pitää jumalanpalveluksia kuuromykille koko maassa. Jumalanpalvelukset maaseuduilla pidettiin arkipäivinä. Maalla

piti k.m. pappi 14:lla eri paikkakunnalla jumalanpalveluksia 1 tahi 2 kertaa vuodessa. Köpenhaminan k.m. seurakuntaan kuului n. 400 kuuromykkää ja pitivät he jumalanpalveluksiaan 4:nä ensivuonna kuulevain kirkossa. Joka sunnuntaina oli 2 jumalanpalvelusta: toinen puuhille kuuroille kl. 2, toinen viittaaville kl. 3. Mutta jumalanpalvelusten pitäminen tässä kirkossa oli kovin epämu-kavaa. Tässä kirkossa pidettiin sunnuntaisin hartaushetkiä kello 1/2 10:stä aamulla kl. 7:ään illalla. Siellä oli siis ihmisiä kokopäivän yhtämittaa niin, ettei puhdasta ilmaa saatu ollenkan kun ei ollut aikaa tuulehuttaa kirkkoa. Se oli myöskin kovin pimeä, niin etteivät kuuromykät voineet nähdä papin puhetta eikä viittaamista. Vuonna 1904

Kuuromykkäin oma kirkko Köpenhaminasa.

päättivät Tanskan 3 k.m. yhdistystä yhteisillä varoillaan rakentaa oman kirkon Köpenhaminaan. Lisää rahaa tähän rakennukseen saivat he toimeenpanemalla yleisen rahankeräyksen.

Mutta vuosien kuluessa suureni k.m. papin työ.

Köpenhaminan k. m. seurakunta kasvoi monilukuisammaksi ja maaseudun kuuromykät pyysivät yhä enemmän ja lisää jumalanpalveluksia. Sentähden täytyi tämä suuri, koko maata käsittävä k.m. seurakunta jakaa pienempiin osiin. V. 1910 perustettiin k.m. seurakunta Fredericiaan. Sinne tuli uusi k.m. pappi ja hänen piirikseen tuli k.m. sielun hoito koko Jyllannin läänissä.

Samaan aikaan alkoi eräs ameriikkalais-tanskalainen pastori, joka oli muuttanut Odenseehen kieliopettajaksi, toimia vapaaehtoisesti k.m. pappina Fyenillä (eräs Tanskan saari). Aluksi maksoi palkan hänelle kuuromykkäin Auttajayhdistys, myöhemmin maksoi valtio hänen palkkansa ja määrättiin hänet Fyenin läänin k.m. matkapapiksi. Vastedes perustetaan siellä uusi matkapapinvirka, jonka piiriin kuuluu Fyen ja etelä-Jyllanti.

Muutamia vuosia sitten annettiin Köpenhaminan k.m. papille apulaispappi pitämään jumalanpalveluksia maaseudulla ja Tanskan saaristossa. Hänen täytyy pitää vuosittain 20 jumalanpalvelusta Sjellannilla, Loolannilla ja Falsterilla (saaria).

Tällä tavalla, lyhyesti sanoen, on kuuromykkäin sielunhoito Tanskassa järjestetty. Ja se onkin riittävä. Köpenhaminan k.m. seurakunta onkin samassa asemassa kuin kuulevain seurakunnat. Heillä on oma pappi, oma kirkko ja omat jumalanpalveluksensa joka sunnuntai ympäri vuo-

Köpenhaminan Kuuromykkäin kirkko sisäpuolelta.

den paitsi noin 8:na sunnuntaina kesällä, jolloin pastori saarnaa maaseutupitäjissä. Maaseutujen kuuromykistä koetetaan pitää huolta niin hyvin, kuin on mahdollista. Kullakin paikkakunnalla pidetään 3—12 jumalanpalvelusta vuosittain. Voidaan sanoa, että jumalanpalvelusten lukumäärä on vähäinen, mutta kun k.m. asuvat hajallaan ympäri maata, niin on mahdollista järjestää useampia jumalanpalveluksia heille. K.m.:n sielunhoito tulee kalliiksi — luonnollisestikin; mutta hallitus on aina antanut mielellään varoja tähän tarkoitukseen. Sellainen kansa ansaitseekin nimen „kristitty kansa“, jonka hallitus muistaa Jeesuksen sanoja: „minkä olette tehneet yhdellä näistä vähimmistä minun veljistäni, sen te olette tehneet minulle“.

Johs. Jörgensen.

Köpenhaminan k.m. pappi.

Pastori Joh. Jörgensen.

Mehiläishoidosta.

Kuuromykät mehiläisiä hoitamaan!

Tästä asiasta olen jo viime vuonna toukokuun Kuuromykkäin Lehden numerossa kertonut. Kehotin silloin kuulevia kuuromykkäin ystäviä opettamaan kuuromykille mehiläishoitoa. Uudistan sen nyt, mutta toisella tavalla, ettei mehiläishoito unohtuisi Ellei kuulevat kansalaiset, joilla on mehiläisiä ja kuuromykkiä naapureita eli ystäviä kykene heitä opettamaan, niin toivoni on, että kuuromykät itse alkavat ahkeruudella käydä heiltä oppia pyytämään. Uskon, että kuulevat mehiläishoitajat mielellään opettavat kuuromykkiäkin, kun huomaavat, että he ovat halukkaita oppimaan. Ymmärtäväisen kuuromykän on helppo oppia me-

hilaishoitoa. Vanhuus, nuoruus, heikkous ja raajarikkoisuus y.m. eivät tule kysymykseen, vaan hoitajalta vaaditaan innostusta, nöyryyttä ja ymmärrystä. Tuottaahan mehiläishoitokin hyvät sivuansiot (tulot). Voisipa mehiläishoitoa harjoittaa pääelinkeinonakin hyvällä menestyksellä, kunhan sitä vain ensin opittaisi oikein tuntemaan.

Ulkomailla on suurmehiläishoitoajia. Ameriikassa on tietenkin maailman suurimmat mehiläistarhat ja hoitajat. Heitä sanotaankin suurmehiläishoitajiksi, joilla on monta kymmentä tuhatta mehiläispesää ja mehiläishoito pääelinkeinona. Vielä on heillä pehtoritkin. Suomessa on sen sijaan suuremmilla hoitajilla 40—75 pesää. Suomessa ei vielä harjoiteta mehiläishoitoa pääelinkeinona. Viime aikoina on toisinaan alkanut kuulua sen tapaisia ääniä, että mehiläishoitoa ei pitäisi meillä, kuten tähän saakka, harjoittaa sivuelinkeinona, vaan mieluummin suuressa määrässä.

Kuuromykkätkin tarvitsisivat pian saada opetusta mehiläishoidosta. Olisi tarpeellista saada heille mehiläishoitokursseja. Niitä pidetään pari viikkoa kuulevien piireissä, joka vuosi monella paikkakunnalla. Kun kuuromykkäin auttajayhdistys perustaa kuuromykille jatkokursseja, niin eikö jokin auttajayhdistys voisi perustaa kuuromykkiä varten yksinomaan mehiläishoitokurssit? Uskon, että kyllä kurssilaisia löytyy ja sellaisia kuulevia mehiläishoitoajia, jotka ottaisivat kuuromykkiäkin kurssilaisiksi, mutta voisiko kuuromykkäin opettajain joukossa olla sellaista opettajaa, joka tuntisi mehiläishoidon ja voisi opettaa kuuromykkiä kursilla?

Kurssit tulisi pitää kesäkuun lopulla tai heinäkuun alkuvuorilla. Silloin oppilaat saisivat omin silmin nähdä tarpeellisimmat opetukset y.m. Kun ensin saataisi muutamia kuuromykkiä oppimaan mehiläishoitoa useammalta paikkakunnalta, tahi joka läänistä pari kolme kuuromykkää, niin sitten he voisivat kukin omassa piirissään opettaa mehiläishoitoa toisille kuuromykkätovereilleen ja niin leviäisi mehiläishoitoa pitäjistä pitäjään kautta koko Suomen.

Kuuromykkäin Lehden helmikuun numerossa on kaksi hyödyllistä kirjoitusta maatalouden kehittämiseksi. Samaa voin sanoa mehiläishoidosta. Turun k.m. koulun johtaja on hyvissä tekemisissä kuuromykkäin kanssa. Hän nimittäin perustaa uuden Heimarin. Mutta voisiko uuden Heimarin kurssilaisista tulla mehiläishoitoajia? Eiköhän vanhassakin Heimarissa mehiläisiä hoidettu? Onko vanhan Heimarin oppilaista yhdestäkään tullut mehiläishoitoajia? Tytöt ovat kyllä arkoja oppimaan mehiläishoitoa, mutta jos nyt uuteen Heimariin otetaan poikiakin, niin voi se paremmin luoda heistä mehiläishoitoajia. Pojat ovat rohkeita. Mutta olisi mukavampi vain saada yksinomaan mehiläishoitokurssit.

Suurosen Mikon kirjoitus on hyvin ajattelevaisesti kirjoitettu. Olisi mielestäni ilahduttavaa, jos

hän itse nyt jo ensi kesänä menisi jonkun kuulevan mehiläishoitoajan luo oppia saamaan. Hänestä voisi tulla sitten toisten kuuromykkäin mehiläishoidon apuopettaja.

Hunaja on terveellistä nautintoainetta ihmiselle. Se on hyvä lääke pienille lapsille. Hunaja tekee lapsen sekä aikaihmissen vatsan terveeksi ja hyvinvoivaksi, sekä parantaa paljon muita kipuja. Yskälle se myös on hyvä apu. Voipa hunajaa pitää voiteenakin. Se parantaa haavan pian. Mehiläisen pisto voi myös parantaa reumatismia.

Hyvät kuuromykkätoverit, ruvetkaa mehiläisiä hoitamaan.

K. A. Somppi, mehiläishoitoaja
Ylistaro.

Terveisiä maalta!

Terveisiä maalta! Niin, terveisiä maalta! Enhän minä koskaan sano terveisiä *kaupungista*. Sillä se kuulostaisi hieman omituiselta. Enkä ota sieltä lähetettyjä terveisiä vastaanakaan, vaan kohteliaasti kumartaen pudistan päätäni sanoen: kiitos, ei! Niin, täällä maalla on sentään mukavaa. Kotini on kovin matala. Jos lattialla seisoo, niin kädellä helposti ulottuu välikattoon. Jos astuu sisälle, täytyy tehdä kaunis kummarrus, sillä ovi on kovin matala. Ja akkunat ovat matalia; ainoastaan penkillä istumalla näkee kauvaksi ulos, seisomalla ei. Ei sovi nauraa, sillä tämä kotini on minulle kallis ja rakas. Vaikka onkin matalaa, on kaikki mukavaa. Ja tänne tulee myös „Kuuromykkäin Lehti“. Ette usko miten kovasti minä sitä odotan. Joka kerta kun pojannaskali tulee sanomalehtipinkka kainalossa kotini kohdalle, olen minä siinä tuokiassa avannut matalan akkunan ja tekemällä vatsallani tasapainoliikkeitä ikkunalaudalla, alaraajat sisällä ja yläraajat ulkona, huutanut: „Tuliko Kuuromykkäin Lehtikin?“. Myönteisen vastauksen tullessa olen siitä paikasta pudota mötkähtänyt pää edellä maahan, milloin tahallisesti ja milloin vahingossa, mutta ei siinä hengenvaaraa ole, kun akkuna on matalalla. — Vielä elää isäin henki täällä. — Eläköön „Kuuromykkäin Lehtikin“.

* * *

Lukijat tietänevät, että viime kesänä tuli tavatoman paljon marjoja. Metsät antoivat paljon enemmän kuin vaivaiset puutarhat, joissa ei kasva mustikoita eikä puolukoita. Ja minä nauroin sille, kun omenapuissa kitui vaan homehtuneita hedelmiä ja karviaismarjapensaat olivat monen-nimisten matojen ja toukkien miehittämät ja hämähäkitkin kutoivat kauniita verkkoja niitten ympärille. Kaali-perhosilla oli tavaton ruokahalu, kun olivat syöneet kaikkien juurikasvien lehdet tyystin olemattomiin, ettei minulle tullut lusikallistakaan kaali-soppaa. Siksi minä, huomattessani ettei puutar-

hani kannata, hakkasin kaikki pensaat ja suuren omenapuun pois. Nyt on se paikka autio ja vain omenapuun kanto on jäänyt näkökselle. Siitä puusta tein haravanpiikkejä ja näyttävät olevan hyvin kestäviä, kun on kovaa puuta. Entäs tupakkamaani! Ah, se oli kuin kukkavihko nimipäiväpöydällä! Kyllä se tupakanviljely kannattaa! — Mutta marjoja, hyvät ihmiset, marjoja oli siunaantunut ennen kuulumattomasti. Kyllä ne metsät vielä osaavat antaa! Ja antavat enemmän kuin Möhö-maha jaksaa syödä. Minäkin söin mykkä Vertin kanssa ämpärikaupalla mustikoita, että ne suussa räiskyivät. Suomme tulivat pikimustiksi. Vahingossa olivat posket ja nenänpäät saaneet kauniita kuvioita kunnes kotiin lähdettyä olivat kuin nikolareilla. Kannoimme marjat säkeillä. Kotiin saavuttuamme heilautimme ne iloisella mielellä tuvan lattialle. Mutta, voi kaubistusta! Säkit olivat kuin rapakosta nostetut. Riisuimme nopeasti valkoiset kesätakit — oijoi, ne olivat selästä maalatut mustiksi. Säkit nostettiin ylös; ne tippuivat mustaa „maalaa“ ja vietiin kiireesti porstuaan. Tuvan lattialle jäi kaksi liukasta lätkkää. — Tuhmasti tehty! Vastaisuudessa en enää käytä säkkejä marjamatkalla; niitten sijasta sopii käyttää maitoastioita. Tämän olen lujasti päättänyt ja olkoon muillekin opiksi.

* * *

Luuletteko meitä maalaisia likaisiksi? Siinä erehdytte surkeasti! Me olemme maailman puhainta kansaa, sillä meillä on oma sauna. Käymme siellä mielin määrin milloin vaan haluttaa. Ja kovia löylyjä lyödään, että kiuvas pihisee. Lika ja kura katoavat muutamassa minuutissa ihostamme. Hiki valuu pois. Reumatismi pakenee kauvaksi kuin aurinko on maasta. Löylyä viskataan yhä! Saippuata vihtaan ja hierontaa. Ja mätkitään vihoilla että kuurokin kohinan kuulee. Onpa kupparikin läsnä. Sarveja selkään, niskaan ja poskeen! Silloin näkee punaistakin. „Puoskaroinnisen“ jälkeen otetaan uusi löyly ja sitten kylmää vettä. Pian on sauna takana ja pikajuoksu kujalla tupaan. Jos silloin sattuisi vahingossa kuraisella kujalla kaatumaan, on välttämätöntä tehdä täyskäännös ja — mars, takaisin saunaan! Mutta hyvä sekin, kun saisi kolmannen löylyn! — Kuka raskisi mennä kaupunkiin kalpenemaan? En minä millään ehdolla.

Niin, terveisiä maalta, rakkaat kuuromykkät!

L:n Lollo.

Mikkeliin!

Suomen kahdeksas yleinen kuuromykkäin kokous on päätetty pitää Mikkeliissä ensi juhannuksena. Mikkelin k.m. koulun johtaja ja opettajakunta ovat ystävällisesti luvanneet ottaa vastaan kokouksen sinne ja järjestää kokoushuoneuston,

asuntopaikat, ruokailupaikat y.m. Onkin luonnollista, että suuri k.m. kokous voi onnistua parhaiten sellaisella paikkakunnalla, missä on k.m. koulu opettajineen. Siellä on kuuromykkäillä ystäviä, jotka järjestävät kokouksen ja ottavat vastaan vanhat ja nuoret k.m:t maan eri puolilta. Ja siellä jo k.m. koulun rakennukset tarjoavat osaksi sopivan huoneuston kokouksen käytettäväksi. Mikkeli on keskellä maata, hyvän rautatie- ja laivaliikkeen varrella. Sinne on helppo päästä pohjoisesta, etelästä, idästä ja lännestä. Ja lähellä on Mäntyhärju, johon mennään paljastamaan *Abr. Argillanderin* hautapatsasta. Siitä tilaisuudesta, jonka johtaja E. J. Pesonen valmistaa, tulee varmaan arvokas juhla.

Kesäkokouksesta ilmoitetaan tarkemmin touko- ja kesäkuun numeroissa.

Suomen Kuuromykkäin Liiton Tilit v. 1922.

Tulot.

Jäännös v. 1921		97: 08	
Valtioapu Tili		6,000: —	
Jäsenmaksu Tili			
vakin. jäsenmaksu tili	1,290: —		
vuosijäsenmaksu tili	334: —	1,624: —	
Kustannus Tili			593: 70
Sanomalehtien Tili			
Kuuromykkäin Lehti	8,254: 50		
Tidskrift för Dövstumma	2,440: —		
Ilmoituksista y.m.	1,245: —	11,939: 50	
Joululehtien Tili			
Dövstummas Jul v. 1922	6,183: 25		
Kuuromykkäin Joulou v. 1922 ..	25,640: 50		
Kuur. Joulou ja Dövst. Jul v. 1921	2,844: —		
Ilmoituksista	7,300: —	41,967: 75	
Laina Tili			3,097: 89
Pankki Tili			13,700: 40
Korko Tili			1,711: 27
			Smk. 80,731: 59

Menot.

Jäsenmaksu Tili			
vuosijäsenmaksu tili		105: —	
Kustannus tili		10: —	
Kulunki Tili		5,967: 37	
Sanomalehtien Tili			
painatuskustannuksiin y.m.			24,918: 45
Joululehtien Tili			
painatuskustannukset	19,422: —		
lähetyskustannukset	1,307: 30		
kansilehden piirtäjälle	50: —		
asiamiespalkkioita v. 1921	260: —	21,039: 30	
Pankki Tili			28,556: 27
Jäännös 1923			135: 20
			Smk. 80,731: 59

Helsingissä maaliskuun 8 p:nä 1923.

Helmi Nyberg,
rahastonhoitaja.

URHEILUOSASTO

Pikapiirtoja Helsingin pääsiäiskouksista.

Kuuromykkäin Urheiluliiton 3-vuosikokous, mikä samalla oli ensimmäinen Liittokokous, pidettiin Helsingissä K.m. y:n huoneustossa Rikhardink. 2, pääsiäislauantaina 31. 3. klo 9 a.p. Lisäksi oli järjestetty kaikin puolin onnistuneet esitelmäpäivät, ajottujen palkintotuomarikursien tilalle, jotka voittamattomien esteitten vuoksi oli peruutettava.

Edustettuina olivat kaikki K.U.L:n piirikunnat, luvultaan 6, edustaan 7 seuraa. Kokouksen avasi Liiton puheenjohtaja E. Karilas, ja lausui edustajat tervetulleiksi. Lyhyessä puheessaan hän kosketteli Liiton toimintaa kuluneena 3-vuotiskautena, luoden yleissilmäyksen tärkeimpiin tapahtumiin. Hän lausui ilonsa siitä, että Liiton toiminta yhteisvoimin on saatu ripeästi edistymään. Alussa vaivannut kykenevään toimihenkilöiden puute on saatu suureksi osaksi poistumaan, mistä taasen on johtunut, että tehtävät on voitu jakaa useammalle taholle ja verraten luotettaviin käsiin. Toisena vuonna perustamisesta lähtien sai K.U.L. jo kunniatehtävän, mistä se suoriutui täysin moitteettomasti. Silloin nim. sai K.U.L. järjestettäväkseen Pohjoismaiset K.m. kilpailut.

Sen jälkeen puhui hän kahdesta suuresta menetyksestä, minkä Liitto on saanut kärsiä, nim. urheilujohtomies Fjalar Geitelin ja k.m. urheilija Toivo Helmisen kuolema. Puheessaan puhuja kosketteli niitä monia ansioita, jotka olivat tehneet nämä molemmat miehet arvokkaiksi nuorelle Liitollemme. Edellinen oli lämmin k.m. ystävää, ja etevänä urheilujohtomiehenä hän auttoi K.U.L:n neuvoilla ja töillä, m.m. Pohjoism. K.m. kilpailujen ylituomarina ollen. Toivo Helmisessä menetti Liitto varmimman pistemiehensä Göteborgiin. Seisaalleen nousten kunnioitti kokous väinäjain muistoa.

Tämän jälkeen julisti hän virallisen vuosikokouksen alkaneeksi. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin E. Karilas ja varapuheenjohtajaksi O. Vetzell. Sihteeriksi M. Mikolainen, varalle R. Pitkänen. Vuosikertomus hyväksyttiin ilman muistutusta, mutta tilikertomuksen johdosta syntyi lyhyt keskustelu, minkä jälkeen sekin hyväksyttiin.

Puheenjohtajaksi Liitolle valittiin edelleen yksimielisesti E. Karilas. Johtokuntaan tulivat valituiksi O. Vetzell, S. Vuokko, V. Salovaara ja V. Salomaa. Varalle A. Norstedt ja Koivunen. Tilintarkastajiksi L. Vainola ja Aug. Virtanen. Varalle B. Kaski ja B. Mouton.

Keskustelukysymyksiä oli lähetetty 5 ja joutuivat ne kaikki vilkkaan keskustelun alaisiksi. Ensimmäisenä oli ikämiesten ja naisten hiihtomestaruuskilpailujen ohjelmaan ottaminen. Keskustelussa ilmeni että kaikki olivat ehdotuksen puolella, joten se tuli hyväksytyksi. Alustus: Loppiaiskokouksessa pöydälle jätetty. Toisen oli alustanut R. Pitkänen Kuopiosta, ja koski se esperanto-kielen ottamista kolmanneksi K.U.L:n viralliseksi kieleksi. Alustaja esitti kielen hyvät puolet ulkomaisten suhteitten aikaansaamiseksi K.m. urheiluelämässä. Kokous päätti jättää hallituksen tehtäväksi tiedustaa N.D.I:n puheenjohtajan mieltä asiassa ja sitten vasta esittää päätöksen.

Kolmannen kysymyksen, koskeva murtomaahiihdon ottamista ohjelmaan, alustaja Hj. Sandblom, suhteen päätti kokous, että se on kokonaan kilpailuja järjestävien seurain omassa määräämisvallassa. Periaatteessa kokous oli ehdotuksen puolella. Neljäs kysymys: Urheilupäivän perustaminen Liiton toimintaohjelmaan, alust. S. Vuokko, samoin kuin hänen toinen kysymyksensä: Joukkuekil-

pailujen järjestäminen mestaruuskilpailujen ohjelmaan; lykättiin seuraavanpäivän Liittoneuvoston kokoukselle. —

Illalla oli yhdistyksessä pieni illanvietto vapaine puheineen ja seurusteluineen.

Seuraavana päivänä klo 9 a.p. oli Liittoneuvoston kokous K.m. y:ssä. Puheenjohtajana ja sihteerinä samat kuin edellisenä päivänä.

Urheilupäivä päätettiin järjestää, mutta jätettiin sen ajan määrääminen Liittohallituksen tehtäväksi. — Joukkuekilpailu päätettiin ottaa ohjelmaan. Sitä varten kiertopalkinnoksi lupasi taiteilija Lauri Vainola maalata lahjaksi.

K.m. koulussa olevain oppilaitten innostamiseksi urheiluun, päätti kokous kääntyä Valtion Urheilulautakunnan puoleen 1,000 mk:n apuraha anomuksella, sekä myös koulujen voimisteluopeettajiston puoleen kiertokirjeellä, että he parhaansa mukaan koettaisivat tukea oppilaiden urheiluharrastusta. Kahviloman jälkeen esitelmöi hra Karilas palkintotuomarien ja kilpailujen toimihenkilöiden tehtävistä. Lisäksi käytettiin useita muitakin puheenvuoroja.

Illalla pidetyssä juhlailltamassa oli päänumerona Oskar Vetzellin telepaattiset esitykset. Oli aivan suuremmissa seurata hänen esityksiään, kun hän luki toisten k.m. ajatuksia ja etsi „varastetun“ kellon, joka oli kätkeyty erään henkilön taskuun. Ensi kertaa lienee, että kuuromykkä kykenee sellaiseen.

Maanantaina klo 11 oli kahvitarjoilu edustajille yhdistyksessä. Tilaisuudessa puhuivat useat edustajista, kosketellen puheissaan Liiton tarkoituserien saavuttamista. Tilaisuudessa vallitsi innostunut, toverillinen mieliala. Myöhemmin päivällä jatkettiin esitelmän pitoa ja vapaata seurustelua ja esitelmää; Ikämiehen talviurheilua; E. Karilas; Urheiluun harrastuksesta; B. Kaski. Illalla lopettajaisissa oli puheenjohtaja E. Karilaan tervehdyspuhe ja edustajain tervehdykset.

Paljon uutta saivat edustajat kokea ja nähdä tässä kokouksessa. Olen varma, että moni seikka, joka tähän saakka on pysynyt hämäränä, täällä selveni heille ja heidän kauttaan kotiseutujensa kuuromykkäin keskuuteen. Se tietää, että kuuromykkä-urheilu on nousemassa.

Tuula.

Hiihtokilpailuja ympäri maan.

Helsingin K. V. ja U.-seuran jäsenten välisissä hiihtokilpailuissa 5 ja 10 km:n sekä naisten 3 km:n matkoilla Kyläsaaren jäällä saavutettiin seuraavat tulokset: 1)

18. II. 1) V. Salovaara 26.03; 2) V. Pettersson 26.51; 3) J. Hällberg 35.42. — 4. III. 10 km: 1) V. Salovaara 49.45; 2) V. Pettersson 53.40; 3) G. Örn 56.34. — Naisten 3 km: 1) Olga Aalto 20.19; 2) Asfra Lahoniitty 20.59; 3) Tyne Roine 21.22.

Turun K. U.-seura „Valppaan“ jäsentenvälisissä kilpailuissa 11. II. Saavutettiin seuraavat tulokset:

- 10 km: 1) A. Heinonen 37.34; 2) K. Katajamäki 38.48; 3) E. Hollo 45.00. — 10 km ikämiehille: 1) K. Hakala 42.06; 2) V. Kallio 42.07.

Hra J. Ålanderin lahjoitama kiertokilvestä kilpailtiin 18. III. 20 km:n hiihtomatalla. Parhaat tulokset olivat: 1) U. Lehtimäki 1.06.17; 2) A. Heinonen 1.14.37; 3) V. Kallio 1.37.10; 4) E. Raitanen 1.48.02. Lehtimäen väliajat: 5 km 16.18; 10 km 32.27; 15 km 48.35. Heino-

sen väliajat: 5 km 16.46; 10 km 32.59; 15 km 54.06. Kallion väliajat: 5 km 20.24; 10 km 42.48; 15 km 1.08.16. Etevä lylynlykkääjä Urho Lehtimäki on saavuttanut huomattavia tuloksia Työväen Urheiluliittoon kuuluvien seurojen järjestämässä hiihtokilpailuissa. Niistä mainittakoon: 28. I. Turun »Veikkojen» kansallisissa hiihtokilpailuissa 25 km 1.56.06; 4. II. Helsingin »Jyryn» hiihtokilpailuissa 30 km 2.28.20; 11. II. Kaarinan »Iskun» Turun piirin mestaruushiihtokilpailuissa 20 km 1.16.04

4. III. „Veikkojen“ ammattikuntien välisissä hiihtokilpailuissa 10 km 41.20; 11. III. „Veikkojen“ jäsentenvälisissä hiihtokilpailuissa 5 km 19.31.

„Kuopion Kuuromyökkä-Urheilijat“ seuran toimeenpanemissa jäsenten keskinäisissä hiihtokilpailuissa maalisk. 24—25 p:nä Kuopionlahden jäällä saavutettiin — ilman ollessa kirkas sekä tyyni ja jäisen kelin vallitessa — seuraavat tulokset:

3 km. 1) Eeva Turunen 16.38; 2) Hilma Pentikäinen 20.45.

5 km. ja 10 km. miehille: 1) Aarne Holopainen 21.53; 42.55; 2) Matti Korhonen 21.36; 45.25; 3) Otto Hämäläinen 23.08; 49.31.

Viipurin Kuuromyökkä-Urheilijoiden 4. II. 10 km hiihdon voitti V. Mälkki ajalla 49.03. Toisena J. Pääkkönen 51.27. Naisten 3 km hiihdossa oli nopein Jenny Höglund 20.07; toisena Ethel Humble 22.22 ja kolmantena Hanna Koobas 22.41. Keli oli hyvä.

Viipurin ja sen ympäristön hiihtokilpailut pidettiin Pant-sarlahden jäällä maalisk. 11 p:nä. Hiihdettävä matka oli miehille 10 km ja naisille 3 km. Saavutettiin hyviä tuloksia:

1) J. Villanen 39.56; 2) M. Seppänen 40.41; 3) O. Rantalainen 41.05.

1) Jenny Höglund 19.18; 2) Ethel Humble 19.54; 3) Tyne Pelkonen 22.33.

K.U.L:n jäsenluettelo.

Perustajajäsenet:

Eino Karilas, Helsinki; Bruno Mouton, H:ki; John Sundberg, H:ki; Sæve Angervo, Naantali; Väinö Sihvola, Inkeroinen; Väinö Salomaa, H:ki; Antti Jokelainen, Kuopio; Solveig Karilas, H:ki; Ida Mouton, H:ki; Lauri Vainola, Hausjärvi; Martti Mikkolainen, Tampere; Kaarle Hellén, T:re; Fabian Mattila, Vihti; Oskar Wetzell, H:ki.

Vakinaiset jäsenet:

Sulo Vuokko, Vilho Salovaara, Jarl Hällberg, Helsinki; Valdemar Holmberg, Tammisaari; Antero Suna, Viipuri; Yrjö Karppinen, Rurik Pitkänen, Johannes Väisänen, Aarne Holopainen, Otto Hämäläinen, Paavo Karttunen, Kuopio; Hannes Ylén, Hämeenlinna; Asseri Haapaniemi, Jalasjärvi; Rudolf Elovaara, H:ki; Hjalmar Sandblom, Köklaks; Tekla Väänänen, Lapinlahti; Iivari Määttä, Kaajaani; Otto Heiskanen, Iisalmi; Lahja Kuukkanen, Johan Ålander, Jyväskylä; Aleksanteri Virtanen, Hameenkyrö; Aug. Virtanen, H:ki.

Osoitteita.

Suomen Kuuromyökkäin Urheiluliitto, Helsinki. Puheenj. ja rahastonh. Eino Karilas, Linnank. 5; siht. Vilho Salovaara, Metsästäjänt. 5, as. 23.

Helsingin K. V. ja U.-seura, Helsinki. Puheenj. Sulo Vuokko, Metsästäjänt. 5, as. 23; siht. Asser Koivunen, Itä-Viertotie 67, B. 7; rahastonh. Vilho Salovaara, Metsästäjänt. 5, as. 23.

Turun K. U.-seura „Valpas“, Turku. Puheenj. Bernhard Kaski, Tehdask. 6; siht. ja rahastonh. Elias Savisaari, Arsenink. 8.

T:reen Kuuromyökkä-Urheilijat, Tampere. Puheenj., siht. ja rahastonh. Martti Mikkolainen, Viinikank. 26.

Kuopion Kuuromyökkä-Urheilijat, Kuopio. Puheenj., Antti Jokelainen, Torik. 31; siht. Antti Hartikainen, Kuurojenkoulu; rahastonh. Rurik Pitkänen, Sanan Vallan kirja-paino.

Kyminlaakson K. U.-seura „Tähti“, Kotka. Puheenj. Väinö Sihvola, Inkeroinen; siht. Emil Mattila, Kotka, Tiutinen; rahastonh. Oskar Liikkanen, Hamina, Ristinieni. V:rin Kuuromyökkä-Urheilijat, Viipuri. Puheenj. Hj. Lovén, Likolampi 3; siht. ja rahastonh. Armas Suikkanen, Papula, Kyllikink. 8.

T:reen k.m. naisten hiihtoseura „Lumitähti“, Tampere. Puheenj. ja rahastonh. Sofia Helminen, Palomäentie 37; siht. nti Fanny Granfors, Mustalahdenk. 2.

Turun Kuuromyökkäin urheiluseuran Valppaan vuosikokous pidettiin tammik. 14 p:nä. Puheenjohtajaksi valittiin B. Kaski, varapuheenjohtajaksi L. Wigren ja johtokuntaan E. Savisaari, J. Lehtimäki, U. Lehtimäki, H. Kauppinen ja M. Tammi.

Tietoja kotimaasta.

Suomen Kuuromyökkäin Liiton vuosikokous pidettiin Helsingissä Marianpäivänä, maaliskuun 24 p:nä. Kokoukseen olivat 10 haaraosastoa lähettänyt edustajiaan, nim. Kotkan k. m. yhdistys työmiehen Emil Mattilan „Heffata“ k. m. yhdistys Tyrväältä emäntä Anna Kuuselan, Tampereen k. m. y. neiti Siiri Talvian, Kuopion „Kipinä“ kirjaltaja R. Pitkäsen, Jyväskylän K. m. y. neiti Alma Sundvallin, Viipurin k. m. y. kirjansitoja Arvi Tolpon, Porvoon k. m. y. neiti A. Westerlundin, Riihimäen K. m. y. neiti Laina Vainolan, Turun k. m. y. puuseppä Armas Vilkin, Helsingin k. m. y. rouva Helmi Nybergin puuseppä A. Virtasen, kirjansitojan V. Salovaaran ja kiviipiirtäjä A. Norstedtin.

Kokous alettiin past. H. Nybergin pitämällä hartaushetkellä. Kokouksen puheenjohtajana oli tarkastaja V. Forsius, sihteerinä past. H. Nyberg ja tulkkina rouva Elma Ignatius.

Vuosikertomus oli K. m. lehteen painettuna jaettu kullekin luettavaksi. Rahastonhoitajalle ja keskushallitukselle myönnettiin yksimielinen tilivapaus ja päätettiin lausua kokouksen kiitos rahastonhoitajalle, rouva Helmi Nybergille hänen paljosta ja huolellisesta työstään. Sitten toimitettiin keskushallituksen vaali. Eroamisvuorossa olivat past. H. Nyberg, herrat J. Sundberg ja Sulo Vuokko valittiin yksimielisesti uudelleen. Varajäseneksi valittiin hra A. Norstedt 30 äänellä. Lisättyyn Keskushallitukseen valittiin eroamisvuorossa oleva, neiti Siiri Talvia uudelleen. V. Sihvolan sijaan valittiin Rurik Pitkänen Kuopiosta 31 ääneltä. (Sihvola sai 6 ä.). Varajäseneksi J. F. Talvia Kiikasta uudelleen.

Tilintarkastajiksi valittiin uudelleen entiset: neiti Thyra Eklund ja hra V. Salovaara sekä varalle professori M. Heikinheimo. — Vuosikokouksen pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin rouva Helmi Nyberg ja hra A. Norstedt.

Suomen Kuuromyökkäin Liiton Keskushallituksen jäsenet v. 1923 ovat siis seuraavat: rouvat Anna Heikinheimo ja Elma Ignatius, sekä herrat V. Forsius, E. Karilas, A. Jokelainen, O. Wetzell, John Sundberg, Sulo Vuokko ja Huugo Nyberg, sekä varajäsenet Vilho Salovaara, Sigyn Heikel ja A. Norstedt.

Lisätyn keskushallituksen jäsenet ovat: hrat Lauri Vainola, Hausjärveltä, Elias Savisaari, E. J. Pesonen, ja J. K. Palomaa, Turusta, R. Pitkänen Kuopiosta ja Siiri Talvia Tampereelta, sekä varajäsenet: nti Alice Westerlund Porvoosta, herrat K. A. Nyman Vaasasta ja J. F. Talvia Kiikasta.

Vaalien jälkeen esitti hra J. Sundberg vuosikokoukselle Liiton Keskushallituksen ehdotuksen Suomen kahdeksannen yleisen kuuromyökkäin kokouksen pitämisestä ensi juhannuspäivinä Mikkolissa, jonka k. m. koulun johtaja A. J. Savolainen ja opettajakunta olivat ystävällisesti luvanneet ottaa kokouksen vastaan. Tämä ehdotus hyväksyttiin yksimielisesti ja pyydettiin puheenjohtajan, tar-

kastaja Forsiuksen, viemään suullisesti kokouksen kiitos johtaja Savolaiselle ja opettajakunnalle tästä kutsusta, tarkastaja kun ilmoitti samana iltana vielä matkustavansa Mikkeliin. — Kokouksessa ilmoitettiin vielä, että pohjoismaiden ensimmäinen kuuromykän opettajan *Abraham Argillanderin* hautapatsas sijotetaan paljastaa Mäntyharjun hautausmaalla yleisen, k. m. kokouksen yhteydessä. Kuuromykät voivat siis helposti matkustaa Mikkelistä Mäntyharjulle ottamaan osaa siihen juhlaan. Tätä hautapatsasta hommaa johtaja E. J. Pesonen Turusta, joka on toimeenpannut rahainkeräyksen sitä varten k. m. koulujen opettajain ja Suomen kuuromykän keskuudessa. Herra Armas Vilki kertoi kokoukselle tästä hautapatsasasiasta, piirustuksista, valmistuksesta y. m. Kokous päätti lahjoittaa hautapatsasrahastoon 500 mk. Liiton varoja.

Kun vielä keskusteltiin vähän aikaa muutamista kysymyksistä lopetettiin vuosikokous. Illalla oli k. m. toimesta illanvietto kuuromykille. Esitelmän piti rouva Elma Ignatius selostaen Sheldonin kirjan „Jeesuksen askeleissa“. Teetä tarjoihtiin.

Suomen K. m. Liiton vakinaisiksi jäseniksi ovat liittyneet seuraavat k. m.: Kosti Remmi Lahdesta; Vihtori Launio Hämeenlinnasta; Akseli Nyberg Kärkölästä; Eeva Hakala Loimaalta; Vihtori Salonen Viialasta; Heleena Tanner Tampereelta, Aukusti Edv. Virtanen Helsingistä, Hilda Kauppinen, Juho Nestor Haapala ja vaimonsa Iida Haapala Turusta.

Turun Kuuromykän Yhdistyksen vuosikokous pidettiin tammikuun 21 p:nä. Esitettiin kuluneen vuoden vuosikeromus, joka hyväksyttiin ja samoin tilit ja tilitarkastajien ehdotuksesta myönnettiin johtokunnalle täydellinen vastuuvapaus kuluneelta vuodelta. Puheenjohtajaksi valittiin opettaja J. K. Palomaa uudelleen, varapuheenjohtajaksi E. Savisaari ja johtokunnan muiksi jäseniksi rouva S. Vieno, neiti M. Tammi sekä hrat A. Vilki, E. Raitanen, J. Lehtimäki ja L. Wigren. Toimikunta valitsi keskuudestaan rahastonhoitajaksi op. Palomaa ja sihteeriksi Savisaaren.

Turun Kuuromykän Raitiusyhdistyksen vuosikokous pidettiin tammikuun 28 p:nä. Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin E. Savisaari uudelleen ja johtokuntaan rouva A. Rantanen, neidit H. Kauppinen M. Tammi ja hrat E. Raitanen J. Lehtimäki ja H. Rantanen.

Tietoja kuuromykän yhdistysten toiminnasta. Riihimäen k. m. yhdistyksessä oli viime vuonna 32 jäsentä. Yhdistys on pitänyt 4 kokousta ja 1 juhlan. Esitelmää on 4 ja hengellisiä puheita 2. Tuloja oli yhdistykselle 105 mk. 84 p., menoja 657 mk. 40 p., säästö ensivuodeksi 1405 mk 30 p.

Puheenjohtajana toimi Hannes Ylén, varapuheenjohtajana Laina Vainola, sihteerinä Iida Ylén ja rahastonhoitajana Olga Virtanen. — *Kotkan k. m. yhdistyksessä* oli 22 jäsentä. Kokouksia on pidetty 3. Tuloja oli 156 mk. 8 p., menoja 406 mk., säästöä 454 mk. 51 p. Puheenjohtajana oli pastori Väinö Aulanko, varapuheenjohtajana opett. F. J. Heikkilä sihteerinä Emil Mattila ja rahastonhoitajana rouva S. Salovaara.

Lappeenrannan k. m. yhdistyksen toiminnasta v. 1922. Vuosikokous pidettiin helmik. 25 päivä, jolloin tarkastettiin yhdistyksen tilit kuluneelta vuodelta ja hyväksyttiin ne sellaisinaan. Johtokuntaan valittiin kaikki entiset jäsenet: Puheenjohtajaksi rva M. Tiili, rahastonhoitajaksi J. Ripanen, muiksi jäseniksi K. Laitinen, V. Laitinen ja neiti E. Väinikka. Kokouksia on pidetty vain kerran kuukaudessa yhteensä 14 ja on niissä selitetty päivän teksti, luettu kertomuksia ja laulettu virsiä ja hengellisiä lauluja.

Kesällä tehtiin laivamatka Taipalsaaren luonnonkauniiseen Saimaan saareen. Jäseniä yhdistyksessä on noin 30, joista k. m. on 9 ja muut kuulevia. Jäsenmaksua on kannettu 3 mk. jäseneltä vuodessa, josta on k. m. liitolle

lähetetty 2 mk. jäsenestä vuosimaksuna. Myös Aviikin vanhain kodille on jäsenten keskuudessa kerätty avustusta. Näin on tämäkin pieni yhdistys koittanut tehdä tätä hii-jaista työtään siinä toivossa, että se aina kasvaisi ja vaurastuisi ja kantaisi hedelmiä täällä ajassa ja sitten ian-kaikkisuudessa, johon Jumala armoa antakoon.

Yhdistyksellä oli tuloja 100 mk. 75 p., menoja 45 mk. 25 p., säästöjä 55 mk. 50.

Riihimäen kuuromykän yhdistys piti vuosikokouksensa 18 p. maalisk. kello 12 p. Eteläpiirin kansakoululla. Tilaisuuteen oli saapunut matkapappi H. Nyberg ja suuri joukko k:mykkiä. Sihteerin lukki vuosikertomuksen kuluneen vuoden vaiheista. Rahastonhoitaja esitti tilit jotka hyväksyttiin ja myönnettiin johtokunnalle tilivapaus.

Sen jälkeen toimitettiin pastori H. Nyberg'in johdolla uudet vaalit. Johtokuntaan valittiin hrat Lauri Vainola puheenj. Hannes Ylén siht. ja neiti Selma Laakso.

Riihimäen k. m. yhdistys tulee syksyllä 10 vuoden vanhaksi. Lokak. 21 p. vietetään yhdistyksellä 10 vuotisjuhla juhmallisin menoin. Saapukaa silloin vanhat että nuoret suurin joukoin juhlaan vanhoja muistoja verestämään.

Kello 4 i. p. alkoi juhlan vietto samassa paikassa. Kuuromykän hyväksi 15 vuotta uskollisesti toiminut rakas matkapappimme oli juhlien sankari. Puheenjohtaja lausui muutamin vaatimattomin sanoin juhlan sankarin tervetulleeksi ja pyysi juhlavierasta kertomaan muistojaan pitkältä vaiherikkaalta ajalta. Tottelevaisena kertoi sitten juhlavieras miten hän oli tutustunut kuuromykkin ja miten hänestä vihdoin tuli kuuromykän matkapappi. Senjälkeen puhui sihteerin Ida Ylén aiheesta Jeesuksen käsky: „Menkää kaikkeen maailmaan ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni.“

Sihteerin huomautti, että tuo käsky kuului myöskin kuuromykkiä varten ja että Jeesus tarkoitti sillä käskyllä myös kuuromykkiä. Matkapappimme Jeesuksen käskyä noudattamalla on uskollisesti pysynyt kuuromykän sie- lunnaimena näin monta pitkää vuotta, uskollisesti noudattamalla Jeesuksen antamaa esimerkkiä.

15 vuotta matkapappina! Monta, monta matkaa on tullut tehtyä sillä ajalla sekä tuiskulla että tyynellä, aurinonpaisteella ja sateella. Monen luona on tullut käy- yä, on nähty iloa ja surua.

Senjälkeen ojensi sihteerin „seurakuntalaisten“ puolesta H. Ylén'in tilaisuutta varten valmistaman siron postikortti- albumin omistuskirjoituksineen ja salkkuineen.

Liikutettuna kiitti pastori osakseen tulleesta yllättävästä lahjasta vaatimattomasti huomauttamalla, että hän ei ole ansainnut niin paljoa. Sitten siirryttiin juhlapöytään nautimaan emäntien valmistamia oivallisia herkuja. Juhlan sankarille puhui vielä Lauri Vainola, Hannes Ylén ja Laina Vainola.

Juhlaan oli kutsuttu vieraaksi opettaja Karila rouvineen. Juhla oli sangen onnistunut ja jätti jokaisen mieliin kauniin muiston.

Lopuksi juhlijat ikuistettiin H. Ylénin avulla.

„Kynä.“

Oulusta. Harvoin, lilan harvoin näkee Kuuromykän Lehdessä tietoja ja kirjoituksia Oulusta päin. Mikä siihen lienee syynä? Eikö tämä lehti ole saanut sielläpäin yhtään asiameistä tahi kirjeenvaihtajaa? — Viime maalisk. 13 ja 14 p:nä pidettiin Oulussa n. s. *köyhäinhoitopäiviä*. Noin 100 henkeä oli siinä kokouksessa vaivas- talojen johtajia, kuntain köyhäinhoitohallitusten esimiehiä ja jäseniä y. m. köyhäinhoitolalla työskenteleviä miehiä ja naisia Oulun läänistä. Ohjelmassa oli esitelmää ja keskustelua sekä käyntejä m. m. Oulun kunnallikodissa, köyhäinhuollon kanslissa, Ainalan lastentarhassa ja *kuuromykän koululla*. Käynti kuuromykän koululla näyttää tehneen erittäin hyvän ja syvän vaikutuksen läsnäolleis- siin. Siitä kertoo „Huoltaja“ lehti seuraavasti:

Kuuromykän koululla annettu näytenunti oli useim- malle näkijöille aivan uutta ja sellaista uutta, joka oli omiaan lyömään hämmästyksellä näkijät. Yhden ja toisen kuulin muistelevankin näkemänsä johdosta Pyhän-

kirjan sanoja: „Kuurot kuulevat ja mykät puhuvat“. Ja entä kuuromyökkäin „kuorolaulu“! Tosiaankin kuoroon asetettuna lausuvat koulun ylimmän luokan oppilaat opettajattarensa johdolla virren 410.

„Oi kiitos kaikesta, mitä soi
Sun armos armasta mulle,
Oi kiitos muustakin, jot en voi
Mä tyystin lausua Sulle!“

Nämä tutut säkeet tuntuivat kuuromyökkäin lausumana saavan aivan erikoisen sisällön. Monen kuulijan silmään näin tämän erikoisen „kuorolaulun“ nostavan kynelehen. — Hauskoja nähtäviä olivat myös koulun poikaoppilaiden käsityöt, joita oli näytteillä. — Luulen, että moni maalaiskunnan edustaja tuli muistaneeksi yhden ja toisen koriseutunsa kuuromyökkäin, jonka hän varmaan ensi tilassa tulee toimittamaan tähän kouluun.

Lahjoja Ävikin vanhainkodille. Alfred Hallberg Koivulahdelta 50 mk; Ilmari Saarikko Riihimäki 10 mk; kaksi nimeään ilmoittamatonta k. m. nuorukaista 20 mk; Suomen Kuuromyökkäin Liitto 1,000 mk; K. m. Auttaja-yhdistys Mikkelistä 300; Porin kuuromykkät 8 5 mk; Vöyrin kuuromykkät 50: 75 p. ja Kokkolan k. m. 72 mk; koottu hartaushetkissä past. Nymanin johdolla. Norjalainen k. m. ystävä 5 kruunua, Gudrun Johansén Köpenhaminasta 5 kruunua.

Ävikin koulukodista. Uusi oppilas sokea kuuromyökkäin tyttönen *Lahja Touko*, 14 vuotias, on otettu koulukotiin Ävikiin. Tämä uusi sokea kuuromyökkä näyttää hyvin lahjakkaalta ja tiedonhaluiselta. Hän on muutoin aivan terve ja kaunis lapsi sekä on hänen ulkonainen olemuksensa miellyttävä. Hän on ollut vasta muutamia viikkoja Ävikissä, mutta on kehittynyt ja oppinut lyhyessä ajassa hämmästyttävän paljon. Hän puhuu sormilla monia sanoja, tuntee kaikkien toverien nimet ja kysyy kaikkia asioita. Hänellä on hyvä muisti. Jos hän pysyy yhtä pirteänä ja opinhaluisena eteenkin päin niin voi hänestä vielä tulla kuuluisa sokea kuuromyökkä Suomeen. — Pikku Elsa raukka, josta K. m. Lehden joulukuun numerossa kirjoitettiin on nyt jo tullut aivan sokeaksi. Hän ei näe enää ja istuu surullisen ja sääliäntävän näköisenä, pää alas päin painuneena tuolillaan. Siinä on siis toinen kuuromyökkä sokea oppilas.

Abraham Argillanderin mnistohautapatsaan Toimikuntaan kuuluvat Turun Kuuromyökkäin koulun opettajien puolesta johtaja E. J. Pesonen ja opettaja J. K. Palomaa ja Turun Kuuromyökkäin yhdistyksen puolesta Armas Viikki ja Elias Savisaari.

Alavuuden kuuromyökkäin kokous pidetään toukokuun 20 p:nä, helluntaina, Naaralan talossa, Jokivarren kylässä. Saapukaa joukolla! Evästä mukaan!

Taas Kuuromyökkä junan alle! Maaliskuun 18 p. joutui junan eteen Kiviniemen asemalle k. m. maalarin *Oskari Hämäläinen* Viipurista saaden sisäisiä vammoja. Sairas tuotiin heti Viipurin läänin sairaalan hoidettavaksi.

Juho Kolarin 80 vuotisjuhlaa vietettiin maalisk. 29 p:nä Viitasarella vanhuksen kodissa. Paikkakunnan kuuromykkärit olivat sinne kokoontuneet. Juho tarjosi kaikille kahvia ja vehnäleipää ja rattoisessa keskustelussa kului ilta.

Tietoja ulkomailta.

Pohjoismaiden (Norjan, Ruotsin, Tanskan ja Suomen) yleinen kuuromyökkäin kokous alijotaan pitää Norjassa, vanhassa Trondhjemmin kaupungissa kesällä v. 1924. Kaupungin valtuusto on myöntänyt 5,000 kruunua kokouksen pitämistä varten ja valtioapua on anottu myöskin samaan tarkoitukseen.

Köpenhaminassa näyteltiin „Elävissä kuvissa“ erästä kuvasarjaa, jossa pilkattiin kuuromyökkäin ja tehtiin heidät naurunalaisiksi. Silloin Köpenhaminan kuuromyökkäin yhdistyksen johtokunta lähetti vastalauseen Elävien kuvien teatterin omistajalle ja pyysi vakavasti, että tuollaisen kuvasarjan näyttäminen lopetettaisi heti. Omistaja suostuikin siihen ja kuvasarjan sijaan ruvettiin näyttämään toisia kuvia.

Manillan kuuromyökkäinkoulun vanha, kunnianarvoisen johtaja *J. Prawitz* Tukholmassa on eronnut vanhuuden takia virastaan. Hänen jälkeensä on koulun johtajaksi tullut maisteri, k. m. koulun johtaja *E. Jungner* Härnösandista, etevä ja miellyttävä mies, joka oli m. m. Suomeksi v. 1912 ja sai täällä monta ystävää.

Saksassa on huomattu Suomen Kuuromyökkäin joululehteä. Saksan viimeksi tänne saapuneeseen Kuuromyökkäin Lehteen on otettu K. m. joulusta johtaja *V. Univerin* kirjoitus Viron kuuromyökkäin kouluista kokonaan. — Samassa lehdessä kerrotaan, että Suomessa painetaan joka vuosi omat joululehdet kuuromyökkäille ja Suomessa julkaitaan aina k. m. opettajain kuvat ja elämäkerrat heidän täytyessään 60, 70, 75 j. n. e. Lopuksi kirjoittaa lehti: *eiköhän Saksassakin voitaisi näin tehdä!*

Ilmoituksia.

Nikkariilan Kuurom. tyttöjen Talouskouluun otetaan uusia oppilaita tulevan marraskuun 1 p:nä. Oppiaika kestää 2 vuotta. Opetus on sekä käytännöllistä että tietopuolista. Oppilaat saavat koulusta vapaan opetuksen ja täysihoidon sekä vaatetusavustusta.

Oppilaisiksi pyrkijään on lähetettävä hakemuksensa mukana oikeaksi todistettu jäljennös kuurom. koulun pääsörtötodistuksesta, papintodistus, lääkärintodistus ja vanhempien lupatodistus, jos hakija ei ole täyttänyt 21 vuotta. Hakijan tulee olla 17 vuotta täyttänyt.

Hakemukset lähetetään osoitteella: *Kuurom. Talouskoulu Pieksämäki, Nikkarila.*

Jatkokurssit Kuopiossa. Koulunkäynteille kuuromyökkäin toimeenpannaan jatkokurssit Kuopion kuuromyökkäinkoululla tänä keväänä heti keuhkukauden päätyttyä. Kurssit on suunniteltu 10 päivää kestäviksi, ja annetaan niillä opetusta eri aineissa, m. m. ääntämisessä. Jos, kuten toivotaan, osanottajille saadaan vapaat rautatiematkat ja vapaa ruoka koulun asuntolassa, niin siitä ilmoitetaan vastedes lähemmin.

Kursseihin halullisten on ilmoittauduttava maisteri *Uno Kahmalle* ennen toukokuun 10 päivää.

K. A.—yn paikallisosaston toimikunta.

Ahkerä ja voimakas

kuuromyökkä renkimies

saa heti paikan allekirjoittaneen luona.

Ahkerä ja tunnollinen, puhekoulunkäynyt

kuuromyökkä tyttö,

jolla on selvä puhe sekä on perehtynyt maa- ja karjalouteen saa paikan emännöitsijänä edullisilla ehdoilla kun lähettää todistuksensa ja palkkavaatimuksensa

E. Hantvargh, k. m. maanviljelijä os. Savonlinna.

Huvila,

sisältää 2 huonetta, kalustertuna vuokrataan kesäasunoksi aivan vastapäätä Olavinlinnaa, järven rannalla.

E. Hantvargh, os. Savonlinna.